

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 20 Lutego v.s. 1820 roku

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry	Odmia. w powie
meteorologi- czne.	dn. 18 średnia.	27 cal. 3, 6, lin.	— 2, 0 stopn	Połudn. Zach.	Pochmurno
	dn. 19 średnia.	27 — 1, 5, —	+ 0, 2 —	Południowy	Pogoda
	dn. 20 godz. 7	27 — 1, 6, —	— 3, —	Zachodni	Śnieg m.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Ruski Inwalid pod dniem 5 z Petersburga, umieścił następujący reskrypt J. C. M. do generała piechoty Essena, generała gubernatora oremburskiego :

Powziąłem wiadomość z doniesienia waszego pod dniem 15 sierpnia r. z., że woysko uralskie, powodowane chęcią należenia do uformowania kompanii konnej artylleryi na linii oremburskiej, ofiarowało jednoczasowie na zakupienie koni, 60 tysięcy rubli, i prócz tego na remont coroczny po 7500. Zgadza-
jąc się chętnie na tak chwalebne przedsięwzięcie i uważając w nim jednostayną i niezmienną chęć woyska uralskiego, przyczyniania się do dobra powszechnego i uiszczenia Moich zamiarów, wyznaję, iż sprawiedliwą jest rzeczą i miłą dla Mnie powinnością zapewnić toż woysko, do tylu już chwalebnych czynów łączące ninieyszą ofiarę, że ta zasługuje na zupełną wdzięczność Moję i zadowolenie. Poruczam wam wypurzenie tych uczuć Moich przed całym woyskiem uralskim, jego atamanem, należącym do tego przedsięwzięcia pułkownikiem *Nazarowym* 2. Wkładam oraz na was obowiązek i staranie, aby ta ofiara stosownie do życzeń woyska uralskiego była użytą.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiej Mojej ręką:

ALEXANDER.

W Naywyższym Ukazie J. C. M., danym Rządzącemu Senatowi, dnia 19 stycznia r. t. wyrażono: „Ukazem z dnia 27 marca 1819 roku, danym Rządzącemu Senatowi Rozkazaliśmy: przy naznaczaniu pensyi dla uwalniających się zupełnie ze służby cywilney, tych, którzy nie pobierali pensyi więcej nad sto rubli, zamieniać w pensyą dożywotnią, nie połowę tej płacy ale całą. Teraz rozciągając to prawidło i do wszystkich tych, dla których zamieniają się na pensyą dożywotnią jakiegokolwiek były prawami naznaczone, części płacy, Rozkazujemy: jeżeli te części czynić będą mniey sta rubli; naznaczać po sto rubli na rok.“

Liczący się w kawalerii generał porucznik Hrabia *Orurk*, dla działu majątku i innych familiynych interesów, uwolniony za granicę na 8 miesięcy.

Dokończenie urządzenia kolonistów zadunajskich (K. L. N. 20 i 21.)

Wiadomość okręgów, ustanawiających się w obwodzie *Bessarabskim*, dla osiadania Bułgarów i innych kolonistów zadunajskich.

I. Okrąg *Prutski*. Osady: 1. Kolibaszi, 2. Brynża, 3. Waleni, 4. Słobodzieja, 5. Bobojeszti czyli Surajeni, 6. Kislica, 7. Wadebouluy, 8. Zurzuleszti, 9. Mandreszti, 10. Anadolka, 11. Frikacei, 12. Bomorka, 13. Czeszmickioj, 14. Wałkaneszti. Okrąg ten zamyka się między rzekami Prutem, niższym wałem Trajana, rzeką i jeziorem Kagula i Dunajem.

II. Okrąg *kagulski*. Osady: 1. Kartak, 2. Satunow, 3. Bartak, 4. Karaczagi, 5. Budza, Niekrasowcy, 6. Itulia, 7. Chadzi Abdula, 8. Kurezi, 9. Inpucita, 10. Bołboka. Okrąg ten zamyka się między jeziorami Jałpuchi i Kagula, rzekami Kagula i niższym wałem Trajana i Dunajem.

III. Okrąg *Izmajłowski*. Osady: 1. Taraklia, 2. Tatar-Kapczak, 3. Kubej, 4. Satylyk-Chadzi, 5. Kapraklia, 6. Bołgrad (Tabak), 7. Karakurt, 8. Czeszme-Warunt, 9. Babili, 10. Dulutioj, 11. Taż Bunar, 12. Cziszizja, 13. Jerdek Burnu z Chutorami, 14. Szykiły kitaj. Granice tego obwodu oznaczają się jeziorem *Jałpuchem* i rzeką *Jałpuchą* w górę do wpadu rzeki Łungi, rzeką Łungą wgórę za osadę Taraklią, ile będzie potrzeba od tego punktu wprostey linii do rzeki Kaszlabuga, a tą rzeką wdół do wpadu w jeziorotegoż nazwiska.

IV. Okrąg *Bużdaski*. Osady: 1. Trajan, 2. Wali Perzi, 3. Kot Kitaj, 4. Łunga, 5. Hajdar, 6. Tomaj, 7. Baurezi, 8. Kazajakleja, 9. Besz Alsza, 10. Kongaz, 11. Czok Majdan, 12. Kirsow, 13. Bez Gioz, 14. Komrat, 15. Dżoltaj, 16. Awdarma, 17. Kiriet, 18. Dizginze, 19. Jenikioj. Granica tego okręgu zaczyna się od wpadu rzeki Łunhi do Jałpuchy, w górę jej za osadę Dizginze, ile będzie potrzeba od tego punktu do wierzchołka rzeki Łunhi i do granic kolonii niemieckich, idąc niemi do wierzchołka rzeczki Taszłyka, tą rzeczką wdół, i okrążywszy osadę Jenikijaj przez jezioro Kitaj do Katlabuga w równoodległej do wału Trajana.

Okrąg ten zajmując w sobie puste ziemie, pomieści w okresie swym przychodów zadunajskich z gruntów obywatelskich, i z miast i po części z okręgów prutskiego i kagulskiego, w których ziemia jest niewystarczająca na

liczbę mieszkańców, wtedy może być rozdzielony na dwa okręgi.

Na autentyku wiadomości przez generała artylleryi Hrabiego *Arakcejew*a napisano: Nawiżey potwierdzona dnia 29 grudnia 1819 roku.

HISZPANIIA.

Gazety berlińskie zawierają pod artykułami z *Paryża* następujące wiadomości o Hiszpanii:

Paryż dnia 7 lutego.

Wiadomości z Hiszpanii (w *Monitorze*) dochodzą do d. 21 stycz. z *Kadyxu*, a do d. 27 z *Madrytu*, i zawierają co następuje: Buntownicy usiłowali zdobyć twierdzę *San Sebastian*, ale się im nie powiodło. Twierdza ta oddzielona jest od *Kadyxu* tylko odnogą morską, którą w czasie opadnienia mcrza przebrać można. Część załogi w *Caracca*, która się w niewolę wojenną dostała, uratowała się szczęśliwie d. 18 do *Kadyxu*, gdzie z radośnemi okrzyki: niech żyje Król! przyjęta została. Naczelný jenerał *Freyre* mianował jenerała *Campana* dowódcą załogi kadyxkiej. Mieszkańcy zachowują się spokojnie i pełnią zatrudnień swoich, jakby wpośród pokoju. — Znajdujący się w twierdzy *San Sebastian* więźniowie stanu chcieli, w czasie niepomyślnego buntowników usiłowania, wyłamać się z więzienia. — Dnia 22 jenerał *Freyre* znajdował się jeszcze w *Sevilli*; sposobił się do niezwłóznego uderzenia na wyspę *Leon*. Wojsko jego składa się ze 4 brygad i otrzymało posiłki z *Grenady*. Część czwarta składa się z milicyi. Część wojska królewskiego, stojącą w *Rondo*, usiłowano oderwać przez odezwy od posłuszeństwa, ale daremaie. Buntownicy na wyspie *Leon* przestają na targaniu się przeciw rządowi; ustanowili jednak najsurowsze kary na tych, którzyby mówili z nieuszanowaniem o Królu i duchowieństwie. (*Monitor* wymawia się z przypisaney sobie rańszej wiadomości o poddaniu się *Kadyxu* i zapewnia, że tylko odebrane w niedzielę i czwartek prosto z *Madrytu* wiadomości, zasługują na wiarę. Do przychodzących zaś z Francyi południowej nienależy się przywiązywać). Gazeta *Journal de Paris* potwierdza powyższe wiadomości i dodaje, że ajenta jednego od buntowników poymano w *Kadyxie*, i znaleziono przy nim wiele pieniędzy i odezw rewolucyjnych. *Kadyx* ma być także wkrótce oswobodzony przez jenerała *Freyre*, który po złączeniu się z wojskiem w *Ronda*, zbliża się we 13,000 ludzi. — Przeciwnie gazeta *Constitutionnel* donosi o oddaleniu jenerała *Freyre* od wojska i objęciu dowództwa po nim przez jenerała *Elio*. — Daley donoszą z *Madrytu*, że się tam bynajmniej nie troszczą; buntownicy nigdzie się więcej nie rozciągają tylko w jedney części Andaluzyi; fałszywą jest wiadomość o zaburzeniu spokojności w *Walencyi* nawet wojska ze starey Kastylii, które miały iść do *Kadyxu*, otrzymały przeciwné rozkazy. — Co zaś niektóre gazety roją sobie i piszą, dotąd jeszcze o zdobyciu *Kadyxu* i *Sevilli*, nie zasługuje na żadną uwagę.

Jakkolwiek wiadomości z Hiszpanii różnią się między sobą, zgadzają się przecie w jednym punkcie. Zbuntowane wojska żądają głośno

przywrócenia *Kortezow* oraz zniesionej, wyrokiem w *Walencyi* 1815, konstytucyi. Według wszelkiego podobieństwa rozpoczęte są ze strony dworu układy z dawniejszemi *Kortezami* i z niektórymi grandami nieukontentowanymi. Zdaje się, że cała ta sprawa raczej sposobem dyplomatycznym, a nie orężem załatwioną zostanie.

Ze wszystkich wojsk, na których korona nawiżeycey polegać może, są karabinierowie królewscy. Jest ich około 500. Są oni bardzo dobrze utrzymywani i płaceni, i używają nieograniczonej wolności. Gdziekolwiek przybędą, zajmują kwatery podług swego upodobania, a co tylko od gospodarza zażądają, dostarczone im być musi. Obawiają się ich powszechnie; i im bardziey to postrzegają, tym większe stają się ich żądania i nadużycia. Uważają siebie za domowe wojsko królewskie. Oni to byli, którzy w *Aranjuez*, kiedy *Ferdinand VII* był jeszcze Xęciem *Asturyi*, ogłosili go Królem, a Króla *Karola* i Królową *Ludwikę* do abdykacyi zmusili.

Jeszcze w roku 1815 d. 12 lutego sławny dowódzca geryllów *Martin* z przydomkiem *el Empecinado*, a naówczas marszałek obozowy, podał Królowi projekt względem rządu konstytucyynego w Hiszpanii, i wpadł za to w niełaskę monarszą.

P. S. Biskup kadyxki wydał list pasterski do mieszkańców swej dycezyi, w którym ich napomina, ażeby swym obowiązkiem i przykazaniom religii wiernymi pozostali. Zapewniają ciągle, że *Kadyx* nie jest zajęty, ale zawarł z buntownikami traktat neutralności, przez co zupełna komunikacya, jak w pokoju, przywróconą została. — W najnowszej odezwie jenerała *Freyre* do wojska wyrażono między innemi: „Staję na czele waszém, żeby uwiedzionym otworzyć oczy i zwrócić ich do powinności, albo zniszczyć ich zamiary. Wnet będę w stanie przekonać Króla, że prawa jego zostały obronione przez was, których żadne złoto, żadne obietnice, żadne pogroźki uwieśdź nie zdołały. Żołnierze! służyć będziecie za przykład wszystkim wojskom; w waszyczcie przywódzenia wam znajduję nagrodę: was atoli, waszą wierność i wytrwałość sam Król nagrodzi.“

Paryż dnia 9 lutego.

Nadzwyczajny goniec, który tu d. 7 t. m. przybył z *Madrytu*, przywiozł z tamtąd wiadomości do d. 31 stycznia, a z *Kadyxu* do d. 26, w którym dniu to miasto znajdowało się jeszcze w mocy królewskiej. Wiadomość więc z birży, że się buntownikom poddało nie ma zasady, chociaż ją wiele znakomitych domów handlowych za prawdziwą udzielały. — W *Anglii* rozsiano nawet, że infant *D. Francesco de Paula* przeszedł na stronę buntowników.

Z *San-Jago-de-Compostelle*, w *Galicyi*, donoszą, co następuje: mało tu albo prawie nie wiemy o tém, co się dzieje w *Andaluzyi*. Nadeszły tu rozkazy, postawić milicye w takim stanie; aby, jeśli potrzeba będzie, za pierwszym rozkazem wyruszyć mogły. Jeśliby inna jaka prowincya królestwa zażądała od naszey pomocy, wtedy gubernator jeneralny upoważniony jest do dania jej natychmiast. Tym sposobem, przydaje doniesienie, ujętą zo-

stała buntownikom sposobność czynienia wielkich postępów.

Dowodzący w Grenadzie generał Eguja otrzymał prawie nieograniczone pełnomocnictwo, a liczba uwięzionych tam osób, które sięgnęły na siebie podeyrzenie, znacznie się pomnożyła.

List z Madrytu pod 29 stycznia w dzisiejszym *Monitorze* umieszczony, wyraża: „Nie ulega to już żadnej wątpliwości, że Kadyx nie wpadnie w ręce buntowników, i że nastąpi chwila ich rozwiązania przez moc i własne ich nieporozumienia. Nader wielka kłótnia powstała między ich przywódcami Arco-Agnero i Bano, naczelnikiem artylleryi, i ma przyysnąć do pojedynku. Przybycie generała Freyre z znaczącą potęgą dokona reszty.”

Gazeta madrycka zawiera tylko jeden wyrok królewski pozwalający pewnemu Hiszpanowi nosić ozdobę lilii. — Generał Elio był wprawdzie przywołany z Valencyi do Madrytu, ale powrócił już znowu do Valencyi. Nie zajmie on miejsca generała Freyre.

Naczelnym dowódcą buntowników jest generał Moscoso, wielkich talentów oficer, który za powrotem Króla był naczelnikiem głównego sztabu, wnet jednakże wpadł w podeyrzenie o liberalizm, i o to obwiniony osadzony został na dwa lata więzienia w warownym zamku. Po odbyciu kary, za wybuchnięciem nowego buntu, został powtórnie przytrzymany i osadzony w więzieniu, z kąd go buntownicy oswobodzili i za dowódcę swego uznali. Dalsi dowodzący buntownikami oficerowie są: Don Rafael Riego, Don Francisco Espada, Don Antonio Quiroga i Miranda. Wojsko ich składają regimenta Sevilla, Asturya, Arragonia, Hiszpania, Korona, korpus saperów, korpus artylleryi konney i korpus jazdy. Niektóre z liberalnych gazet paryzkich podają wprawdzie liczbę buntowników na 10,000, a nawet i do 25,000 ludzi; ale jest to oczewistą przesadą: gdyż w całym okręgu, gdzie bunt wybuchnął, nie było innych wojsk prócz należących do wyprawy, których cała siła nie przechodziła 22,000 ludzi, a z którego 12,000 ludzi piechoty i około 3,000 jazdy, które wierne Królowi zostały. stoją pod generałem Freyre, do czego jeszcze i załoga kadyxka odchodzi. A gdy, jak wiadomo, nikt z ludu nie połączył się jeszcze z buntownikami, tém samém liczba ich nie może być tak wielka. — Gazeta *Journal de Paris*, pisze w te słowa: Wojska skupione są na wyspie Leon. Dwa usiłowania przeciw San Fernando (San Sebastian?) speliły na niczem. 300 doświadczonego wojownika broni szanów; fregata jedna broni Kadyxu i wielizny podczas opadnięcia morza. Po obu końcach między morza stoją baty kanonierskie. Cały Kadyx wziął się do broni i opatrzony jest przeciw wszelkiemu uderzeniu. Buntownikom zabraknie wkrótce żywności. Nie mogą oni wymknąć się morzem: gdyż 2 fregaty krążą przy uściu kanału czyli rzeki St. Petri, nie mogą też umknąć lądem i rozsypać się obyczajem gerillów, gdyż wojska królewskie zastąpiły drogę.

Gazety w Bordeaux wychodzące są tego zdania, że nie będą mogły dawać dalszych wiadomości o Hiszpanii, dla środków, które na granicy użyte zostały.

Król Hiszpański nie dawał od niejakiego czasu do siebie przystępu korpusowi dyplomatycznemu.

Paryż, dnia 12 lutego.

Dziennik kadyxki z d. 25 stycznia zawiera dwie odezwy. Pierwsza oświadcza w imieniu Króla podziękowanie woysku i miastu za ich dobre sprawowanie się. Drugą wydał generał Freyre do swego woyska. — Dnia 24 wieczorem o godzinie 8, donoszą listy prywatne z Kadyxu (które *Monitor* przywodzi), zgromadziło się podczas wieczornego hasła wielu uzbrojonych obywateli i nieco żołnierzy z regimentu piechoty Soria na placu St. Antoniego, szli za dobozami i krzyczeli: *Niech żyje konstytucya!* Straż miała przy sobie dwie małe nienabite armaty, ztamtąd udali się buntownicy do koszar St. Helena; ale znaleźli już wojsko pod bronią, które ich tak mocno powitało, że zostawili na placu 14 zabitych, a więcej jeszcze ranionych z sobą powlekli. Przywódcą ich był znajomy San-Yago. (Jestto ten San Yago, który zabił generała Solano, i miał być towarzyszem broni generała Morsau w Niemczech.) Zemknął on, a miasto zachowuje się znowu spokojnie: — W nocy na 24 strzelano z Torre-Gorda na Cortadura, jednakże bez skutku.

Mówią teraz, że generał Freyre wyruszył nie prędzej jak d. 28 i chce jeszcze raz doświadczyć środków łagodności.

WŁOCHY

Rzym dnia 20 stycznia. Podług ostatnich wiadomości z Kentucky w Ameryce północney, mają tam dominikanie konwent z ośmiu księży, czterech nowicyuszów i małe kolegium studentów. Wysyłają ztamtąd missye natrzydzieści mil i czterdzieści wokoło. Zaprowadzają też winnicę, która pierwszą jest w tamtych krajach, i już owoce wydaje. Jeden kapłan i dwóch studentów zakładają nowy konwent nad rzeką Ohio; również pracują około przywrócenia konwentu nad rzeką Wasbask. Niedawno siedm całych rodziny prezbiteryańskich, przyjęło religiję katolicką. Zakonnicy ci starają się też założyć drukarnię, dla rozszerzenia pomiędzy owymi narodami potrzebnych ksiąg naszey religii.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 7 lutego. Król znowu ozdrowiał i wczora mszy słuchał w kaplicy pałacowej.

Wczora, d. 6, o godzinie 2giey miał Król nadzwyczajną radę gabinetową, złożoną z pięciu ministrów, Xięcia Richelieu, kanclerza Francyi, i radców tajnych, Lainé, Mounier, Garnier, Simeon i Cuvier. Projekt prawa o wyborach do wielu rozpraw miał być powodem i na przełożenie P. Lainé wiele złagodzeń nastąpiło. Dotąd jeszcze dzień niewiadomy, w którym Hrabia Decazes do izb go wnosić będzie. Mówią wreszcie, że ostatecznie przyjęte zostały trzy klasy zdolnych do obiorów. A zatem, jeżeli izby zezwolą, będą we Francyi trzy klasy elektorów: 1) płacący podatku od 300—600 franków; 2) Którzy 600-900 fr. płacą; 3) którzy płacą wyżej 900 fr. Każda klasa obiera równą liczbę deputowanych. Liczba deputowanych ma być postanowiono 398. Wiek ich zostaje ten sam, jak dawniej.

Xiąże Paweł Wirtëmburski znowu do **Paryża** przybył.

Posłowie wielkich mocarstw w **Paryżu**, z francuzkim ministrem spraw zewnetrznych i **Xięciem Fernan-Nunez**, posłem hiszpańskim przy dworze francuzkim, mieli wiele konferencyj o wypadkach w **Andaluzyi**. Mówią, że na konferencyach tych ważne uczyniono postanowienia, które za cel mają, utrzymanie lub przywrócenie spokoyności w **Hiszpanii**, i dworowi madryckiemu przez gońca nadzwyczajnego zostały przesłane.

Xiąże Mont-Morency, poseł nasz przy hiszpańskim dworze, wyjechał ztąd do **Madrytu** dnia 12.

Mówią, że na granicach **Hiszpanii** ma się zgromadzić korpus, 20,000 francuzów, pod rozkazami **Xiążęcia Angouleme**.

Piszą z **Wiednia**, że trzy wielkie okoliczności, któremi się kongres nie zatrudniał, zupełnie już ułatwione zostały, mianowicie: 1) objaśnienie 13go artykułu aktu związkowego; 2) oznaczenie okoliczności, w których większość, a w których zgoda głosów jest potrzebna; 3) opisanie stosunków związku z mocarstwami obcemi.

Xiąże Richelieu mianowany jest na posła nadzwyczajnego do **Londynu**, dla złożenia Królowi smutku dworu naszego. Mówią, że jutro ztąd wyjeżdża.

Jenerał Excelmans, który już od roku i dnia otrzymał pozwolenie, do **Francyi** powrócić, prezentował się Królowi temi dniami. Król przemówił do niego: „Ciesz się, że waspana oglądam, panie jenerale, polegamy na waspanu.“

Zapewniają, że hrabia **Lavalette** do **Paryża** przybył.

Xiąże Wicencyi znowu się przed kilką dniami przed sądem instrukcyjnym stawić musiał.

Na przypadek, jeśliby Hr. **De Cazes** z ministeryum ustąpił, **P. Montequieu** ma być ministrem spraw wewnetrznych, a Hr. **Blacas** ministrem spraw zewnetrznych (na miejscu barona **Pasquier**).

Dziennik prawa zawiera teraz urządzenie królewskie z dnia 1 grudnia, względem przywołania wygnanych. Brzmi to urządzenie jak następuje: „Na doniesienie naszego ministra sekretarza stanu w wydziale spraw wewnetrznych, prezydenta rady; po wysłuchaniu naszej rady; rozważywszy postanowienia nasze z dnia 24 lipca 1815 i 17 stycznia 1816, postanowiliśmy i stanowimy: 1) W 2gim art. urzędzenia naszego z d. 24 lipca 1815 wymienione, nie zaś w 7mym art. tegoż prawa z dnia 12go stycznia 1816, objęte osoby, mają pozwolenie powrócić do **Francyi**. 2) Mają one w tém uścisnąć się do posłów albo ministrów naszych przy rządach tych krajów, w których się znajdują, dla otrzymania potrzebnych pasportów, po wykonaniu przed nimi przysięgi na wierność osobie naszej, oraz na posłuszeństwo ustawie konstytucyjnej i prawom królestwa.“

Strażnik pieczęci, Pan **De Serre**, d. 3. przez **Lyon** do **Nizy** pojechał: od drogi tej na zdrowiu bynajmniej nie ucierpiał.

Z rossyjskich panów od niejakiemu czasu bawią w **Paryżu**: Hr. **Strogonow**, **Xiąże Trubecki**, Hr. **Potemkin**, **Xiąże Adam Czartowski**;

P. Nowosilcow, radca tajny **Hamel**, i inni. — **Sidney Smith** ciągle bawi w **Paryżu**.

Podług nowego etatu, wojsko nasze ma teraz 187,940 oficerów, podoficerów i żołnierzy, i 35,483 koni. Koszta wynoszą 180 mil. 815,000 fr.

Jenerał Dessoles wyszedł z choroby, która od dawna niebezpieczeństwem życia jemu groziła.

Jak miasto **Rennes** posagu jenerała **Moreau**, tak miasto **Nantes** portretu w całej postaci jenerała **Pichegru** nie przyjęło.

Od wielkich mrozów w wielu okolicach porobiły się rozpadliny gór. Kilka ich jest w górze **Bonhomme** jednej z gór **Vosges**: z rozpadliny tej gęsta para wychodzi. Od roku już dostrzegano, że śnieg na tych górach wcześniej topniał; i domyslały się, że ciepłe źródła w nich ukryte być muszą.

ANGLIA.

(z gaz. berl.) **Londyn** dnia 8 lutego. Król już jest w stanie dawania audyencji. Zawczora miał Lord kanclerz całogodzinną audyencją u Króla, na której różne rzeczy załatwione zostały. Między innemi przygotowano proklamacyą, która w gazecie nadwornej jest umieszczona, wzywająca władze dotychczasowe do sprawowania swoich urzędów.

W nocy na 24 zwłoki królewskie do potrójnej złożono trumny. Wewnetrzna trumna jest mahoniowa, białym atlasem wybita, z atlasowemi materacami i poduszkami; środkowa jest ołowiana; a zewnetrzna znowu mahoniowa. Na tej jest łaciński napis: „Depositum Seren. Potent. etc. Excell. Monarchae Georgii Tertii D. G. Britanniarum Regis, fidei defensoris, Regis Hanoverae, ac Brunsvici et Luneburgi Ducis. Obiit 29 Jan. A. D. 1820. Aet. suae 82, Regnique sui 60. Windsor Febr. 3.“

Do zapalenia płuc przyłączyła się podagra, i kilka razy puszczone krew Monarsze. **Xiążęta**, bracia Królewscy, radzą opuszczają zamek. **Xiąże Sasko Koburski Leopold** był każdego poranku u chorego Monarchy, którego dwaj bracia, **Xiążęta York i Sussex**, chorują także. **Xiężna York** niebezpiecznie zapadła.

Lord **Castlereagh** powróciwszy do **Londynu**, pojechał zaraz do Króla. Nie wpuszczono go jednak, i tylko dowiedział się o zdrowiu jego. Tłok na dziedzińcu pałacu **Carltonhouse** jest tak wielki, iż ledwo można się przecisnąć. Jeden z lekarzy nocuje zawsze przy Królu, a dwaj inni bawią w przyległym domu, aby w potrzebie natychmiast przybyć mogli.

Jest zwyczajem, iż Król zaraz po wstąpieniu na tron, oprócz innych urzędów, odmienia także liturgiją, co jednak z powodu choroby Monarchy dotąd nastąpić nie mogło, i wszystko w dawnym stanie pozostało. Trwoga względem skutków tej choroby przechodzi wszelkie opisanie. **Xiąże York**, przyszły następca tronu, nie może, podług praw krajowych, utrzymać się przy naczelném dowództwie wojska, które, jak słychać, obeymie **Xiąże Cambridge**, i wkrótce z małżonką swoją przybędzie do **Londynu**.

Kurs wileń. na assyg. rubel sr, 3 r. kop. 76; dukat hol. nowy r. 11, kop. 5, stary r. 10 k. 80; imperyal 36 r. kop. 50.

Wilno dnia 20 lutego v.s. 1820 roku.

P R O S P E K T:

Wychodzi w drukarni Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu, przez niżej podpisanego ułożone dzieło w polskim języku w dwóch tomach z rycinami i mappami pod tytułem:

STATYSTYCZNO TOPOGRAFICZNE
I HISTORYCZNE OPISANIE GUBERNII
PODOLSKIEY.

Zawierać będzie w pierwszym okresie wiadomości o statystyce, wzroście oney w różnych krajach, tudzież jakie Polacy w niej postępy uczynili, i ile w tym celu dla dobra Rosyi przyczynili się sławni Messerszmit, Beryng, Gmelin, Szełnier, Kraszeninnikow, Pallas, Gildensztedt, Lepechin, Oreckowski, Wiśniewski, Falk i Ryczków.

Drugi okres wystawia rys historyczny, Podola, wzmiankuje o Alanach, Gotach, Kumanach, Polowcach i Drewlanach, przebiega ważne epoki tej krainy, i waleczności Podolan, zaczawszy od wieku IX chronologicznie, aż do naszych czasów. Korzystał wydawca w tym względzie najwięcej z dzieł Naruszewicza, Kromera, Sarnickiego, Strykowski, Święckiego, Gwagnina i z rękopismu o wstępie praw Leona Kondrackiego.

Trzeci okres mówi o utworzeniu gubernii, o jej ludności, lasach, rzekach i o różnych rządach i stanach w niej zaprowadzonych.

Czwarty okres zamyka pierwszy początek dyecezyi podolskiej, wyszczególnia znaczących biskupów, i jakim granicom, odmianom, i urządzeniom dyecezya dotąd podlegała.

Piąty okres zawiera eparchiją greko-rosyjską, i różne przywileje nadane jej od Królów Polskich, wyjaśnia teraźniejszy stan, liczbę cerkwi i monastyrów, a kończy na opisanii staroobradców.

Szesty okres obejmuje dochody z odkupów i innych przedmiotów wpływające, i na co takowe summy obracane bywają.

Po takowym wstępie, przystępuje wydawca do opisanii powiatu Kamienieckiego, a ten powiat jako i inne następującym sposobem ułożył.

Wymienia granice, gatunek ziemi, mówi o ogrodach, pasiekach, lasach i rzeczkach przerysujących każdy powiat, i co ma jaka wieś osobliwszego. Wspomina herb, ludność szlachty, i ile z poddaństwa dusz męskich i żeńskich się znajduje. Następuje później opisanie miasta guberskiego Kamieńca, wprowadza początek jego, najpierwej jak był Klepidawą a potem Petridawą, przytacza autorów o Kamieńcu piszących, jako to: Strykowski, Święckiego, Kojalowicza i Gwagnina; przebiega wszystkie przywileje nadane temu miastu od Królów Polskich; wylicza dobroć źródeł rzadkich; stan miasta i różne napisy.

Każdy powiat po opisanii go w ogólności i miasta jego naczelnego, dzieli się znowu na §§.

§ I. o dobrach starościńskich, ich ludności, kto je trzyma, na jakim prawie, i ile płaci do skarbu.

§ II. o dobrach duchownych, przez kogo kościołom nadane.

§ III. o dobrach pojezuickich.

§ IV. opisuje miasta i wsie obywatelskie, wymienia alfabetycznie imię i nazwisko każdego obywatela, jego urząd, dobra i ludność ich, określając zaraz historią i położenie najmniejszego miasteczka i kościołów.

§ V. zamyka miasta i wsie do różnych dziedzin należące.

Przebiegłszy wydawca tym porządkiem dwa nacie powiatów gubernii podolskiej opisuje rękodzielnie w niej zaprowadzone, stopień oświecenia, podatki, historią Ormian, Żydów, stan rolnictwa, zioła znajomsze rosnące na Podolu i ich użytek, a kończy całe dzieło na opisanii życia sławnych Podolan.

Dzieło to nieodbitie potrzebne w pewnych związkach każdemu Podolaninowi i innym mieszkańcom pogranicznych prowincyi, zamyka z rycin znaczniejsze jako to: Kamieniec Podolski, zamek Kamieńca, piękną budowę pałacu Kuryłowieckiego, pomnik pierwszego z wierszopisów Podola, Raymunda Korsaka, Skalę Muszkutyniecką i inne widoki od obywateli nadesłane. Przy ukończeniu rysu każdego powiatu, przytaczona zaraz będzie do niego mapka z wszystkimi wsiami, najbogatsza w najdrobniejsze nawet szczegóły, a na końcu tomu drugiego mapka ogólna całej gubernii i tabella jej ludności.

Pierwszy tom niezawodnie wyjdzie zpod prasy pierwszych dni sierpnia. Prenumerata nań kosztuje rubli sr. sześć i ta odbiera się do pierwszego czerwca, później prenumerujący, nie będą umieszczeni w pierwszym tomie.

Przyymują prenumeratę po powiatach JJWW. Marszałkowie gubernii podolskiej.

Na Wołyniu JW. z Bukarów Wyleżyńska.

JW. Cecylia z Hrabów Platerów Ozarowska.

JW. Anna z Szwiejkowskich Malinowska.

JW. z Hrabów Rostworowskich Potocka.

W Krzemieńcu JW. Józef Drzewiecki, Marszałek Powiatu Krzemienieckiego.

W Warszawie JW. Dziekan Uniwersytetu Bentkowski.

W Krakowie JW. Infułat Łancucki.

W Wilnie W. Typograf Zawadzki.

W Winnicy JWJX. Maciejowski, Dyrektor szkół Podolskich.

We Lwowie W. Chłędowski, wydawca Pamiętnika.

W Kaliszu W. Karpiński, Nauczyciel Matematyki.

W Kamieńcu Podolskim prenumerować można u samego wydawcy, mieszkającego w kolegium pojezuickim.

Przyymują jeszcze prenumeratę WW. przelozeni po szkołach.

Dzieło każde ma swoich postrzegaczów, dla tego samego, że od człowieka dla ludzi pisane, podlega krytyce i rozbiorowi całej społeczności. Nie lęka się wydawca uwag krytycznych: bo jedyny zamiar przysłużenia się podolanom, i wdzięczność z zamieszkania w tej gubernii od lat kilkunastu, były mu powodem do przedsięwzięcia tej pracy. Wystawia w swem dziele prawdę i opisuje krainę, nieustępującą innym w wydaniu nawet ludzi mnogimi zaszczyconych przymioty, a przeto godnych wiecznej sławy. Jego chęć wspierała ziemia mlekiem i miodem płynąca, a mieszkańcy oney szanowni podolanie dostarczać raczyli wszystkiego, co tylko dzieło niemeusze ułatwić mogło.

Dan w Kamieńcu
Podolskim dnia 15
stycznia 1820 r.

X. Wawrzyniec Marczyński Kanonik
Katedralny i kapelan
szkół powiatowych.

O g ł o s z e n i a.

1. Niżej podpisany czynię oświadczenie z następnej przyczyny, w r. 1817 in martio JW. Kornelia Gorska Pisarzowna Lit. użyła mnie do odebrania summy cher. zł. 500 jej należnych, które zeszył marszałek Kościłkowski miał opłacić a conto ogólnej summy cher. zł. 3,275, dekretem Grodzkim Troc. oczywiście zapadłym rekognoskowaney, wypełniając takową posługę w istocie w dniu 7 marca r. 1817, odebrałem cher. zł. 500 od marszałka Kościłkowskiego i jemu wydałem mój rewers, do czasu nim nie

dostanę kwitu. od JW. Kornelii Goreckiej. Z kolei takowy kapitał oddałem do rąk właścicieli i od jej wziętem kwit na imię JW. Marszałka Kościatkowskiego: śmierć JW. tegoż Kościatkowskiego przecięła wymianę rewersu niżej podpisanego na kwit JW. Pisarzowny Gorskiej, sukcesorowie zaś Marszałka czy niewiadomością rzeczy czy też inną jaką pobudką powodowani, niesłusznie mój rewers wzięli za dowód mojego zawinienia kiedy ja niżej podpisany ani nie miałem żadnego interessu z zeszyłym Marszałkiem, ani też tenże marszałek był ochoczym komu kiedykolwiek kredytować, gdy ciągle pożyczka u różnych nikomu nieplacąc, odpowiadam więc przez niniejszy protest na awizacyą w Kur. Lit. uczynioną i edyktałny pozew; i popierając moje usprawiedliwienie w napaści dopiero nieprzyswoiciele do mnie zastosowanej działać porządkiem prawa w Sądzie Ziem. Wilk. niezamierzam. Dat 1820 febr 17 dnia.

Hipolit Łabanowski.

Roku 1820 mca februaryi 17 dnia przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście WJPana Hipolit Łabanowski Reg. Ziem Szaw. niniejsze oświadczenie do akt podał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileń. Ziem. Reg.

Takowe oświadczenie przez Redakcyą Kur. Lit. do druku że przyjęte być może, Sąd Ziem. Wileń. zaświadcza. Wileń. Ziem. Prezydent i kawaler Urban Jazdowski.

1. W roku 1819 mca 7bra 22 dnia kondycje dwie w okolicy Winiborach w pcie Kowień. zostały wybite przez WJPana Wincentego Ciołkiewicza Sędzica Gran. Ptu Kowień. WWJPP. Michałowi i Barbarze z Dearankorów Wimborom. Jesliby kto miał jakie stosunki do niego awizuje się.

1820 roku februaryi 18 dnia. Niniejsza awizacya przez Redakcyą Kur. Lit. do druku że przyjęta być może Sąd Ziem. Wileń. zaświadcza. Wileń. Ziem. Prezy. i kawaler Urban Jazdowski.

1. Esekutorowie ostatniej woli JW. Barbary z Brzostowskich Hrabiny Brzostowskiej Starościny Puńskiej w dniu 10 lutego roku bieżącego z tego świata zeszyły, zawiadamiając o tym zgonie, prawnych w prostey i naturalney kolei jej sukcesorów, którym tą ostatnią wolą z pod daty 7 lutego nieboszcza Starościna swój majątek zapisała, wzywają ich do przybycia do Wilna, do Pałacu JW. Starościny wszystkim razem osobiście, lub w prawnym pełnomocnictwie dla objęcia pozostałego majątku i przywiązanych do niego obowiązków, upraszając ich zarazem, iżby dla uniknienia wszelkiej przewłoki opatrzyli się w dostateczne dowody, tak o niesprzecznem ich pochodzeniu z JW. Wilżyney jako córki ś. p. JW. Hrabiny Brzostowskiej, jako też o to, że nikogo więcej w teyże linii równe prawo do tey sukcesyi mającego, prócz jawiących się nie ma. Dnia 16 lutego.

Hr. Plater Zyberk Esekutor Test.

Niżej podpisany przybył tu z Sankt Petersburga zagraniczny fortepianista Jan Noak, ma honor uwiadomić Szanowną Publiczność, a szczególnie Amatorów muzyki, że się u niego znajduje własney roboty nowy pantalion w guście petersburskich z mechaniką angielską. Chcący

takowy pantalion widzieć lub nowy obstałować, raczą udać się za Trocką bramę do domu W. Kwinty. Wilno dnia 16 lutego r. 1820 Jan Noak Fortepianista.

1. Sąd dzielczy za dekretem Remissyynym Sądu Głt. Mińskiego 2go Departamentu na rozdział dóbr JW. Jana Chodźki Prezydenta i Kawalera ustanowiony, w powtórny terminie do majetności Parafianowa zebrawszy się i na zniesienie z dóbr konkursowi uległych długu pojezuickiego, dopominku Barona Asza, i dalszych skarbowych należności naznaczywszy po rubli 15 od każdych 150 rubli srebr. summ z procentami pod rekończyą przynieść się mogących, wszystkich kredytorów i pretensorów do wznosu onych zobowiązań i o tem przez Gazetę Kurjera Litew. zaawizował: kiedy wszakże pomimo takowe ostrzeżenie Ichmość kredytorowie prócz małej bardzo ilości naznaczonej składki summy pojezuickiej dotąd nie dopełnili, i kiedy nadchodzące kontraktami mińskie najlepszą być mogą zręcznością do złożenia przez kredytorów gotowych pieniędzy — Celem przeto oszczędzenia masy kredalney od niepotrzebnych wydatków, Sąd dzielczy czynność swoją do d. 25 marca terażn 1820 roku odwołać zalecił, i aby wszyscy kredytorowie i pretensorowie z zupełną w takowym terminie przystępowali gotowości, a w czasie odbywających się w Mińsku kontraktów summę w gotowym groszu na zaspokojenie wzmienionych pretensyów podług powyższej dystrybucyi do kancelaryi Ziem. Mińskiej pod kwit W. Józefata Iwanowskiego tegoż Ziem. Pisarza i komplet w Sądzie niniejszym składającego wnosili, nakazał — O czém niniejsza posyła się awizacya. Roku 1820 februaryi 7 dnia. Stanisław Świętorzecki Ziem. Ptu Wil. i Exdyw. Prezyd. Józefat Iwanowski Pisarz Z. P. Miń. Ignacy Kozieł Pisarz Ziem. Ptu Borys. Atanazy Reutt Regent Exdywiz.

1. Skutkiem wyroku Remissyynego Ziemstwa Rzeczyckiego i Ukazów Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na uspokojenie wierzycieli JW. Antoniego Oskierki Chor. Rzeczyc. przeznaczony na grunt folwarku Nowego Dworu w pow. Rzeczyc. zjechawszy i właściwe pierwszemu zjazdowi dla uspokojenia dzieła exdywizyi załatwiając czynności, komportacyą przez wszystkie strony wszelkich dokumentów do kancelaryi Ziemstwa Rzeczyckiego na dzień 20 apryla a termin powtórnego swojego zjazdu dzień 10 julii terażniejszego roku przeznaczył, i jakoż ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie pod utratą swych dopominków, a powołani w pretensyach do masy kredalney pod przysądzeniem czego od ich żądano będzie na pomieniony termin sądowego zjazdu jawili się, mocą nastaley rezolucyi ostrzeża. Działo się w Nowym Dworze 1820 r. januar. 24 d.

Antoni Wankowicz Podsek. Z. P. Bobruy. Felix Wiszniewski Pisarz Ziem. Mozyr. Onufry Massalski Pisarz Ziem. Ptu Ihumen.

1. Rząd gubernialny miński ogłasza: iż na prośbę obywatelki pttu wileyskiego, Podczaszyni lidzkiej, Barbary Kamińskiej, właścicielki miasteczka Dolhinowa, znajduiącego się w powiecie wileyskim, i na mocy 29 punktu szlacheckiego przywileju, oraz czyniąc dogodność potrzebom mieszkańców jego; dozwolił zaprowadzić w tymże miasteczku Dolhinowie jarmarki, i odbywać je w każdym roku od w Niebowstąpienia Pańskiego do Bożego Ciała. Dnia 24 januaryi 1820 roku.

Sowietnik Czerniejew.
Sekretarz Arcimowicz.

1. Od Wileńskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w skutek odezwy intendencyi 1szej Armii głównej polney prowiantskiej

kommissyi, dla zaspokojenia skarbowey należności, do 200,000 rubli assyg., za nieakuratne dostawienie przez podradczyka, wileńskiego obywatela, Fiszela Rozynga z kompanią, do magazynu prawiantu w orłowskiej gubernii; pomieniony Rząd przeznaczył z publiczney licytacyi, podanego przez Rozynga dla zabezpieczenia skarbu w tej dostawie murowanego domu, w mieście Wilnie pod Nrem 258, ocenionego do 92,440 rub. assyg., koniuszych trockich Desztrungow; a zatem życzący nabydź takowy dom, zechcą przybydź dla targów do tego gubernialnego rządu na terminy: pierwszy dnia 20, drugi 22 a trzeci 24 mca marca t. roku. Stycznia 28 dnia 1820 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Nowicki.

1. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie skarbowey należności od widzskich żydów: Ziski Rozemberga i Josiela Salitana, za niepowrócenie do widzkiego prowiantskiego magazynu, wziętego przez nich sposobem pożyczki owśa; pomieniony rząd przeznaczył na sprzedaż z publicznego targu dwa drewniane domy, znajdujące się w mieście Widzach, z murowanemi piwnicami, ocenione: pierwszy do 7000 rub., a ostatni do 5000 rub. assygn.; a zatem życzący nabydź takowe domy, zechcą przybydź do tego Guber. Rządu na terminy: pierwszy dnia 2, drugi 26 a trzeci 29 mca apryla t. roku. Stycznia 23 dnia 1820 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Nowicki.

1. W Mińskim gubernialnym Rządzie będzie przedawać się z publiczney licytacyi murowany dom ze wszelkimi do niego przynależnościami i ziemią, znajdujący się w miasteczku Nieświżu na ulicy Wileńskiej, należący do żyda Leyzera Boruchowicza Dilon, opisany za dług skarbowy do 1385 rub. kop. 56 srebrem, a oceniony do 2700 rubli assyg. a zatem życzący nabydź takowy dom, zechcą przybydź do tego Rządu na terminy: pierwszy dnia 8, drugi 10 a trzeci 11 mca marca, a dla przetargów dnia 13 tegoż mca teraźniejszego roku. Stycznia 21 dnia 1820 roku.

Mińskiego gubernialnego Rządu Sekretarz Tyt. Sowiet. Felicyan Arcimowicz.

1. Od Rządu obwodu Białostockiego ogłasza się: iż znajdujące się w tutejszém obwodzie, ptcie Bielskim, w klenickim ekonomicznym Amcie, skarbowe folwarki: Kleniki, Ljady i Raczki nazywające się, za które, podług dawniejszych kontraktów, wchodziło do skarbu rocznego dochodu do 19586 rubli 42½ kop. srebrem; liczy się w nich dusz ptcii męzkich 4589, a mianowicie: w folwarku Klenikach 4448 dusz, Ladach 3 duszy a Raczkach 138 dusz, postanowiono oddać w 12 letnią arendowną dzierżawę od dnia 1go junii teraźniejszego roku; a zatem życzący wziąć te folwarki w arendę, zechcą przybydź do 2go oddziału tego Rządu z ewikcyami odpowiedniami dwu letniej z tych folwarkow intracie, na terminy: pierwszy dnia 2, drugi 8, a trzeci ostateczny 17 mca marca teraźniejszego roku.

Sowietnik Milewicz.

Sekretarz Kardynałowski.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

4. JPan Hintz Dentystka, przez Kollegium lekarskie Wroclawskie examinowana i approbowana, a przez Królewsko-Pruskie Ministeryum spraw wewnętrznych uprzywilejowana: udowodniwszy oraz gruntowną znajomość swej sztuki, przed kommissyą examinacyjną lekarską Województwa Mazowieckiego, ma honor Prześwie-tną Publiczność zawiadomić o chęciach stania się jej użyteczną przez swoją sztukę. Będąc córką sławnego francuzkiego dentysty, i sposobiąc się w tej sztuce od młodych lat, nabyła potrzebney zręczności i łatwości do odbywania wszelkich operacyi zębów dotyczących się. Działania moje zasadzają się:

Na wymowaniu zębów i tychże korzeni.

Zrównowaniu zębów przydługich.

Odlączaniu zębów zarowych od zepsutych.

Oczyszczaniu zębów z kamienia winnego.

Umocowaniu chwiejących się zębów.

Plombowaniu czyli wypełnianiu zębów wypruchniatych złotem lub innym kruszczem, tak, iż onych bez najmniejszego bolu w późne lata potrzebować można.

Wprawianiu zębów sztucznych pojedynczych i całych krojow, tak, że ich od naturalnych różnić niepodobna.

Zęby będąc ozdobą ust, zapobiegają oraz zwiędnięciu policzek i są dla zdrowia niezbędnymi narzędziami, zasługują przeto na największą okolo nich troskliwość.

JPan Hintz miniaturzysta, zabawi tu przez czas niejaki. Polecając się swą sztuką względem Prześwie-tny Publiczności zapewnia akuracność w pracy, z której u niego dowody widzieć można.

Mieszkają w domie XX. Franciszkanów na ulicy Trockiej pod Nrem 392.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski w majątku Wysokimdworze dziedzictwa Lackich w Pcie Trockim sytuowanym ustanowiony, uwiadamia wszystkich interessowanych, że dekret oczewisty w sprawie konkursowej niechybnie od dnia 26 idącego roku i miesiąca februaryi w mieyscu jurysdykcji w klasztorze JXX. Dominikanów Wysokodworskich promulgować będzie. Dat. roku 1820 mca februaryi dnia 9.

Józef Xże Giedroyc Sędzia Ziemi. Wileń. prezydujący Exd.

Alexander Bukaty Prezydent Grodz. Oszmian. Exdywizor.

Franciszek Skurewicz Grodz Wilkomir. i Exdywizor. Sędzia.

X. Jan Święczkowski Proboszcz Stokliński deputat. Mikołaj Zambrzycki Regent.

NOWE DZIEŁA

3. W Xiegarńi Uniwersytetu u Józefa Zawadzkiego w Wilnie są następujące paryzkie almanaki mogące służyć za przyjemne podarunki dla dam, do przedania w następujących gatunkach.

Guirlande des muses, relié en velour blanc etui en satin fig. impr en couleur . . . R.	9
— le même relié en arabesque	6
Petit Almanach des dames rel. en arabesque	6
Echo des Bardes ou le ménestrel des dames relié en satin etui en arabesque	8
— le même relié en moire	6
— le même relié en arabesque	5
Homage aux demoiselles redigés par Dufrenoy relié en moire	6
— relié en arabesque	5
Almanach dedié aux dames relié en moire	6
— relié en arabesque	5

L'Abeille des dames, ou manuel de l'histoire naturelle orné des fig. coloriés cart r. 3 c. 15	
L'Histoire naturelle, en miniature orné des figures peintes en couleur, relié en moire	6
— rel. en arabesque	5
— cartonné	r. 3 c. 15
Minerve des dames, ou cours complet d'Iconologie morale par figures allegoriques r. 3 c. 15	
Petit rodeur, ou ecouteur aux portes	2
Fingal poëme et autres poesie galliques par Le Saint - Michel	2
Le Petit Ménestrel, relié en moire	3
— rel. en guirlande d'or	2
cartonné à la Bradel	r. 1 c. 50

3. W *xięgarni XX. Pijarów u A. Alexandra Zolkowskiego i Józefa Zawadzkiego Typografa Uniwersytetu jest do przedania: Kalendarzyk Polityczny na rok 1820 dla wydziału Univer. Imperatorskiego Wileńskiego.*

W którym są następujące materye: Najjaśniejsza familia panująca w Rosyi, familie panujące w Europie, Rada Państwa, Ministrowie, Ministerium religii i Narodowego oświecenia, Uniwersytet Wileński, komisye sądowe edukacyjne, Tow. Medyczne Wileńskie, Gimnazye i szkoły do tychże Gim. należące: Wileńskie, Białostockie, Mińskie Witebskie, Zabielskie, Mohilowskie, Wołyńskie, Podolskie. Rzymско-католицкие Duch. kolegium, Archidiecezya Mohilowska, Dyecezye: Wileńska, Żmudzka, Łucka, Kamieniecka, Mińska, Metropolitalna, Lit. Wileńska uniicka, Archidiecezya Połocka, Dyecezya Łucka i Brzeska, jednota ewangel. reformowana, Konsystorz ewangel. Augspur. wyznania, Lit. Pocztamt. Gubernie z powiatami: Litew. Wileńska, Grodzieńska, obwód Białostocki, Gub. Mińska, Witebska, Mohilowska, Wołyńska, Podolska. Towarzystwo Dobroczynności Wileńskie. Cena exem. jednego kop. 50 sr.

Ktoby życzył mieć przez pocztę niniejszy Kalendarzyk, może go otrzymać, dosyłając pieniądze pod adresem wyżej pomienionych Xięgarni, dokładając do rubla po 15 kop. sr. na przesyłkę do miejsca wskazanego, mniej jednak nie można zapisywać nad 6 exemplarzy.

3. Niżej własnoręcznie podpisany czynię wiadomo tem moim pismem wszystkich w ogólności i każdego z osobna interessującym, szczególniej zaś w rzeczy iak następuje, dokument obligacyjny na czerwonych złotych 250 N. czer. 250, w dacie 1792 roku january 20 dnia kondycjonalnie nastąpi, będąc od zeszłego JW. Tadeusza Andrzejkowicza Kolegskiego Sowietnika i kawalera natenczas Sędziego Grodzkiego Pttu Grodzieńskiego W. Antoniemu Pisance Rotmistrzowi Pttu Wołkowyskiego i plenipotentow W. Antoniego Grothuza z terminen wypłaty powyższej summy na dniu 5 aprila roku tegoż 1792, na cel opłacenia długu w przereczoney ilości wynoszącego a przez W. Grothuza W. JPanu Sawickiemu zawinionego, wydany, gdy skutku swego powyższy dokument (iak wieloliczne dowody pisma o tej prawdzie twierdząc, wyraźnie przekonywaią) nie wziął, a stąd iako nie będąc na taki to przedmiot użyty, tem samém walor swój tracąc, acz onego W. Pisanka w spekulacyi zatrzymał, upadł, następnie gdy po zeyściu W. Antoniego Pisanki jeszcze w 1806 roku wzmieniony nieraz dokument, na osobę córki iego iako iedyney po oycu swém suksessorce dziś w zamęściu będącey W. Choynowskiej Sekretarzowej (komitetu głównego Wileńskiego przeszedł, skutkiem którego aż w roku ominionym 1819 miesiāca septembra 20 dnia wspomniona Sekretarzowa dopominek w liście swém do JW. Bogumiły Andrzejkowiczowej z Wilna pisanym zastosowała, powodem czego JW. Sowietnikowa Andrzejkowiczowa mimo 28 lat upłynionych, wiedząc dostatecznie o nastaniu

takiego to dokumentu i razem z rewersu zeszłego Antoniego Pisanki znajdując tenże dokument bydz należnym do powrótu na rzecz suksessorow zeszłego Sowietnika Andrzejkowicza, bez żadney opłaty zleciła mnie niniejszy artykuł w gazetach Kurjera Litewskiego umieścić w zamiarze, iżby nikt takowego dokumentu obligacyjnego na czer. zł. 250 wydanego, iako zarewersowanego i tylko nienależnie w ręku Antoniego Pisanki pozostałego, ani wlewkiem ani zastawo, ani darem ani nakoniec w iakimkolwiek innym bądź obiekcie od WW. JPaństwa Mateusza iako męża i żony iako aktorki Choynowskich Sekretarstwa głównego komitetu Wileńskiego nie nchylwał, spełniając którey wolę, niniejszym pismem publiczność zastrzegam i protestuję, oraz zażalam W. Sekretarzową Choynowską o niewolne i nie należne wzmienionego skryptu dotąd w siebie zatrzymanie. Datt w Grodnie roku 1820 january 26 dnia.

Julian Szymański Plenipotent.

Ze takowe oświadczenie może bydz umieszczone w gazecie Kurjera Litewskiego Sąd Ziemski Pttu Wileń. zaświadcza.

Prezydent Ziem. Wileński i kawaler Urban Jazdowski.

3 Od Litewsko Wileńskiego Gubernskiego Rządu ogłasza się: iż gdy kredytorowie i pretensorowie zeszłego Marszałka Powiatu Szawelskiego Antoniego Żukowskiego, stosownie do rozporządzenia niniejszego Gubernskiego Rządu i Wileńskiego Głównego Sądu 2go Departamentu dokumentow udowodniających takowe pretensye w szlacheckich opiekach Telszewskiej, Rosienskiej i Szawelskiej niezłożyli; przeto wedle rezolucyi w Rządzie Gubernskim 22 januaryi terazniejszego roku nastaley i przez gazetę Litewskiego Kurjera do tychże kredytorow i pretensorow Żukowskiego ponawia się rek wizycya, aby wzmienione dokumenta stosownie do zapisanych na majątkach ewikcyow, niezawodnie do dnia pierwszego marca niniejszego roku złożyli w rzeczonych opiekach dla weyrzenia w aktualność onych w obecności opiekunow suksessorow po Żukowskim i JW. Grafini Tyszkiewiczowej bytey zeszłego Żukowskiego żony, lub ich plenipotentów i dla przedstawienia 2mu Departamentowi ku uczynieniu rozporządzenia o domierzeniu niewątpliwym Żukowskich kredytorom z dochodow majątków ich satysfakcyi, a to stosownie do Ukazu Rządzącego Senatu w tym obiekcie nastalego. Dat roku 1820 februaryi 9 dnia.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

3 W handlu Józefa Kopscha są sprwadzone rozmaite gustowne towary z mory metalliczney, safianu i inne, jako też szkła do kinkietów w dobrym gatunku.

3. Wyjeżdża na granice do Prus i Saksonii Wileński 3 gildy kupiec Leyzer Hirszowicz Brzozowik.

3. Wyjeżdża za granice do Prus i Saksonii Odeskiego 1szej gildy kupca Joela Moszkowicza winograda komissioner, Wileński mieszkaniac Mordchel Szlomowicz Maizel.

3. Wyjeżdża za granicę do Prus i Saksonii mieszczanin Wileński Jankiel Szmuyłowicz Frauszteter na miesięcy dziesięć.